

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. гр.Велинград, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20225210200030 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Р.Л.Р., ЕГН *****, с адрес: гр. Велинград, ул. „***“ № 70А, против Наказателно постановление № 21-0367-001328/18.10.2021 г., издадено от ВПД Началник на РУ - Велинград към ОДМВР - Пазарджик, с което на жалбоподателя Р.Л.Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева), на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление (НП) и е формулирано искане за неговата отмяна. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят Р.Л.Р., редовно призован, се явява лично. Поддържа жалбата. Признава, че предните странични стъкла на управлявания от него автомобил „Ауди А6“ са били облепени с тъмно фолио, но счита, че това не води до неизправност на автомобила.

Въззиваемата страна – административнонаказващият орган ВПД Началник на РУ - Велинград към ОДМВР – Пазарджик, редовно призован, не

се явява. Депозира писмено становище за неоснователност на жалбата, чрез юрк. К.П.. Моли за потвърждаване на обжалваното НП. Претендира разноси. Релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.10.2021 г., в 23:01 часа, в Община Велинград, на път III-843 околоръстен път на гр. Велинград срещу прелез на парк „Клептуза“, в посока от хотел „Свети Спас“ към автокъща „Вели Авто“, жалбоподателят Р.Л.Р. управлявал лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ7651РА, собственост на Л.Б. Р., ЕГН *****. Същият бил спрян за проверка от служители на РУ – Велинград при ОДМВР – Пазарджик, сред които били свидетелите Т. М. К. и ИВ. ЯК. ИЛ.. Проверяващите констатирали, че предните странични стъкла на управлявания от жалбоподателя лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ7651РА, осигуряващи видимостта на водача към пътя, са облепени с тъмно фолио, което намалява прозрачността им. Контролните органи приели, че така е нарушено качеството на предните странични стъкла на автомобила и при натрошаване парчетата да са такива, че рискът от нараняване да е минимален. По този начин била нарушена системата за пасивна безопасност на превозното средство. Тези факти били приети за значителна техническа неизправност на моторното превозно средство (МПС).

За така констатираното нарушение бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 434025/01.10.2021 г. Актосъставителят Т. М. К. квалифицирал нарушението по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Актът бил надлежно предявен на жалбоподателя, който го подписал без възражения. На жалбоподателя бил връчен срещу подпис препис от АУАН. В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят не депозирал писмени възражения срещу АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП, с което на жалбоподателя Р.Л.Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева), на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от доказателствената съвкупност по делото, включваща писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото и гласните доказателства, събрани в хода на съдебното следствие, които съдът кредитира изцяло.

Разпитан като свидетел актосъставителят Т.К. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Изложеното от актосъставителя се подкрепя от показанията на свид. И.И., присъствал при извършване на проверката, който категорично заявява, че предните странични стъкла на управлението от жалбоподателя автомобил са били облепени с черно фолио. Двата свидетели дават последователни, логични, еднопосочни, непротиворечиви сведения относно констатациите на проверката. Не се установява свидетелите Т.К. и И.И. да са се намирали в някакви особени отношения с нарушителя, от които да извличат ползи от твърденията си. Поради това съдът намира, че същите не са заинтересовани и предубедени от изхода на делото и кредитира показанията им, като достоверни и правдиви.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган – Стоян Димитров Кюпов – ВПД Началник на РУ-Велинград към ОДМВР-Пазарджик, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице – свид. Т. М. К., заемащ длъжността „полицай“ при РУ-Велинград към ОДМВР-Пазарджик. Компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган, издал обжалваното НП, следва от представената по делото Заповед № 81213-515/14.05.2018 г. на Министъра на

вътрешните работи.

АУАН и НП са издадени при спазване на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

При съставяне на АУАН, а впоследствие при издаване на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, пълно, точно, ясно и в достатъчна степен е индивидуализирано вмененото на въззивника административно нарушение, позволяващо на жалбоподателя да разбере в какво е обвинен и срещу какви факти да се защитава.

Съгласно чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни, а според разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 6, буква „в“ от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата (ППЗДвП), във връзка с Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни технически предписания за одобряване на материалите за безопасно остъкляване и техния монтаж на превозните средства, моторното превозно средство е технически неизправно когато има счупени или повредени външни стъкла или стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.

Законодателят не е посочил кои са стандартизационните документи, но от факта, че в чл. 9 от ППЗДвП сочи, че се разрешава движението на пътно превозно средство по пътищата, ако то отговаря на определените от производителя изисквания за експлоатация, на изискванията на ППЗДвП и на наредбите по чл. 8, ал. 3 и чл. 36, ал. 3 от ЗДвП, следва, че именно в тези актове (респективно актове, към които те препращат) са и съответните стандарти. Когато едно МПС е със залепено на предните странични стъкла фолио, то обективно не отговаря на изискванията на производителя, защото фолиото не е сложено от производителя, а от собственика на превозното средство.

Пред настоящата съдебна инстанция не бяха ангажирани доказателства опорвергаващи направените в съставения АУАН констатации. Нещо повече, в съдебно заседание жалбоподателят изрично признава, че предните

странични стъкла на управлявания от него автомобил „Ауди А6“ са били облепени с тъмно фолио, но счита, че това не води до неизправност на автомобила. Следователно няма спор по делото, че предните странични стъкла на управлявания от жалбоподателя лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ7651РА, са били облепени с тъмно фолио.

Спорен по делото е въпросът дали поставянето на тъмно фолио на предните странични стъкла на автомобила води до техническа техническа неизправност на същия.

Настоящият съдебен състав счита, че поставянето на тъмно фолио (за разлика от фабричното потъмняване), редуцира прозрачността на стъклата и представлява техническа неизправност на автомобила, респ. в този случай стъклата не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи (в този смисъл Решение № 6844/23.05.2018 г. по адм. дело № 7860/2017 г. на ВАС, VII о., Решение № 10583/16.08.2018 г. по адм. дело № 7811/2017 г. на ВАС, VII о.).

В процесния случай, видно от събраните по делото доказателства, установеното затъмняване на предните странични стъкла на автомобила се дължи на поставено върху тях фолио, което аргументира извода за наличие на техническа неизправност на процесното МПС. Освен това, безспорно е по делото, че жалбоподателят е управлявал въпросния автомобил с поставено тъмно фолио на предните странични стъкла на посочените в АУАН и НП дата и място.

Предвид изложеното и с оглед презумптивната доказателствена сила на АУАН, по аргумент от чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, която в случая не беше оборена, съдът намира, че жалбоподателя е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което правилно и законосъобразно е бил санкциониран.

На следващо място, правилно описаното нарушение е съотнесено към санкционната разпоредба по чл. 179, ал. 6, т. 2 ЗДвП, съгласно която к ойто управлява технически неизправно пътно превозно средство, се наказва с глоба от 200 лв. при констатирани значителни неизправности. Съгласно § 6, т. 72 от ДР на ЗДвП „значителни неизправности“ включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие

върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия. Още по-детайлно съдържание на понятието „значителни неизправности“ се съдържа в чл. 37, ал. 3 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, съгласно който значителни са неизправностите, които оказват отрицателно въздействие върху безопасността на превозното средство или оказват въздействие върху околната среда, или пораждаат риск за участниците в движението, както и по-значителните несъответствия с експлоатационните характеристики и конструкцията на превозното средство. Поставянето на тъмно фолио на предните странични стъкла на автомобила несъмнено оказва отрицателно въздействие върху безопасността на превозното средство и поражда риск за участниците в движението, поради което съдът намира, че в случая е налице значителна техническа неизправност на процесния лек автомобил. Наложено на жалбоподателя наказание „глоба“ е правилно определено в предвидения от законодателя фиксиран размер в чл. 179, ал. 6, т. 2 ЗДвП и няма възможност да бъде коригирано от съда в насока неговото намаляване. Размерът на наложеното наказание съответства на тежестта на извършеното от жалбоподателя нарушение и в пълна степен ще спомогне да се изпълнят целите на административното наказание, определени в чл. 12 от ЗАНН.

Неоснователно е релевираното от жалбоподателя възражение за допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в АУАН и НП е сгрешено името на собственика на процесния автомобил. Действително такава грешка е допусната, тъй като собственикът на автомобила е посочен с имената Любомир Бисеров Р. вместо Л.Б. Р.. Собственикът на автомобила обаче е индивидуализиран със своя единен граждански номер, който е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно (чл. 11, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация). Поради това съдът намира, че допуснатата грешка в АУАН и НП, изразяваща се в неправилно посочване на собственото име на собственика на лек автомобил „Ауди А6“, с рег. № СВ7651РА, не е от категорията на съществените процесуални нарушения и не е основание за отмяна на НП.

По приложението на чл. 28 от ЗАНН:

Съдът намира, че процесното административно нарушение не представлява маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Маловажен случай е налице когато с оглед липсата или незначителността на вредни последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, деянието представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. За да се приеме, че случаят е маловажен следва да се констатира, че степента на обществена опасност както на деянието, така и на дееца е по-ниска от обичайните за подобни нарушения. В конкретния случай не са установени обстоятелства сочещи, че въпросното нарушение е с по-ниска обществена опасност от обичайните такива. То е типично за деянията от този вид. В този смисъл не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че подадената въззивна жалба е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното НП – да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание 63д, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от НЗПП, право на разноски има въззиваемата страна. В процесния случай същата своевременно е направила искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 27е от НЗПП възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. Съдът, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че делото е разгледано в едно съдебно заседание с разпит на двама свидетели, намира, че в тежест на въззивника следва да се възложи сумата в размер на 80,00 лв., представляваща разноски за процесуално представителство на въззиваемата страна по делото от юрисконсулт. По аргумент от чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН разноските следва да се присъдят в полза на учреждениято, чийто орган е издал атакуваното НП. В случая това е ОДМВР-Пазарджик.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0367-

001328/18.10.2021 г., издадено от ВПД Началник на РУ - Велинград към ОДМВР - Пазарджик, с което на жалбоподателя Р.Л.Р., ЕГН *****, с адрес: гр. Велинград, ул. „***“ № 70А, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. (двеста лева), на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Р.Л.Р., ЕГН *****, с адрес: гр. Велинград, ул. „***“ № 70А, да заплати на ОДМВР-Пазарджик, на основание 63д, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от НЗПП, сумата в размер на 80 лв. (осемдесет лева), представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____